

AMERIKAANSCH DIPTERA

DOOR

F. M. VAN DER WULP.

(Hierbij Plaat 15).

Reeds voorlang hebben een paar hoogst merkwaardige bezendingen uit de Argentijnsche republiek, die ik aan de vriendelijkheid van mijn geachten vriend, Professor H. Weyenbergh te Cordova, te danken heb, mijne aandacht gevestigd op de Zuid-Amerikaansche Diptera. Voorloopig heb ik reeds bij meer dan eene gelegenheid van die bezendingen melding gemaakt ¹⁾, doch eene meer opzettelijke behandeling der daarin aanwezige voorwerpen werd door verschillende omstandigheden vertraagd, en niet het minst door aanvankelijk gebrek aan de noodige literatuur, die, zooals gewoonlijk bij entomologische studiën, voor een groot deel in allerlei periodieke geschriften verspreid is.

Inmiddels had het Koninkl. Museum van natuurlijke historie te Brussel eenige niet onbelangrijke aanwinsten van Amerikaansche insecten gekregen (uit Guadeloupe van den heer Delaunay, uit Canada van den heer Provancher, uit Mexico van den heer Dugès, enz.), en op voorstel van den ijverigen Conservator van het entomologisch kabinet van dat Museum, den heer Preudhomme de Borre, nam ik op mij de zich daaronder bevindende Diptera na te zien en te bestemmen.

1) Zie *Tijdschr. voor Entom.* XVII. xv; XXI. 189; XXII. xxi.

Nadat ik mij toen zooveel mogelijk op de hoogte had gesteld, heb ik die taak vervuld, zooveel althans de toestand der voorwerpen gedoogde, want vooral bij de kleinere soorten liet deze nog al te wenschen over. Tevens heb ik de bovenbedoelde Argentijnsche soorten op nieuw stuk voor stuk onder handen genomen, en ook de Diptera van Amerikaanschen oorsprong in 's Rijks Museum te Leiden — bemerkelijk niet vele — vergeleken.

De uitkomsten van mijn onderzoek deel ik in de volgende bladzijden mede. Ook daar waar bij reeds beschreven soorten geene aantekeningen door mij gevoegd zijn, kan de vermelding haar nut hebben, zij 'tslechts om aan te duiden in welke collectie zich de exemplaren bevinden. Waar hieromtrent niets bepaaldelijk is gezegd, is de soort in mijn bezit.

CECIDOMYIDAE.

Asphondylia sp.

Van eene soort, tot dit geslacht behoorende, werden mij een paar exemplaren uit Argentina door Prof. Weyenbergin overgezonden. Jammer dat zij niet gaaf genoeg zijn om naar eisch te worden beschreven, want, zooveel ik kan nagaan, zijn er nog geen Zuid-Amerikaansche *Asphondyliën* bekend. Toch schijnt het genus in de nieuwe wereld nog al vertegenwoordigd te zijn, want een viertal soorten uit Noord-Amerika zijn door den Baron Osten-Sacken beschreven in de *Transactions of the Americ. Entomol. Society* en in de *Canadian Entomologist*.

MYCETOPHILIDAE.

Trichonta perspicua n. sp.

Flavescens; thorace subvittato; antennis praeter basin obscuris; abdomine maculis dorsalibus fuscis; pedibus dilute lutescentibus, coxis puncto apicali nigro, tarsis fuscis; alis ex luteo cinereis; cellula posteriori quarta propior ad alarum basin quam cellula posteriori secunda. — ♂ long. 6 mm.

Roodgeel. Sprieten anderhalfmaal zoo lang als kop en thorax, vrij

stevig; de wortelleden alsmede het begin der schaft geel, overigens zwartachtig, doch met grijs dons bedekt. Op den thorax donkere borstelhaartjes en eene aanduiding van drie bruine langsbanden, waarvan de middenste het duidelijkste, naar voren verbreed en eenigszins gespleten is. Achterlijf slank, van ter zijde platgedrukt, met donkerbruine, iets glanzige rugvlekken tegen den achterrandsrand der vijf eerste ringen; zesde ring bijna geheel verdonkerd, alleen aan den buik geel; het eindlid roodgeel, aan den wortel van boven met twee behaarde tepeltjes, aan 't eind met kleine, zwartbruine, behaarde aanhangsels. Pooten bleek roodgeel; aan 't eind der heupen een zwart stipje; de scheenen iets donkerder, de tarsen bruin; aan de voorpooten het eerste tarsenlid ongeveer een vijfde korter dan de scheenen; achterste scheenen met eene dubbele rij doorntjes. Kolfjes geel. Vleugels met geelgrauwe tint, naauwelijks zoo lang als het achterlijf; de hulpader voorbij de halve lengte der wortelcel in de subcostaalader uitlopende; basis der vierde achtercel (onderste vorkcel) iets digter naar den vleugelwortel dan de basis der tweede achtercel (bovenste vorkcel).

Een ♂, uit de omstreken van Quebec (Provancher), in het Brusselsche museum.

Deze soort behoort, volgens het aderbeloop, stellig tot het geslacht *Trichonta*. Er zijn van dit genus slechts twee Noord-Amerikaansche soorten beschreven (*vulgaris* Löw en *focata* Löw), die echter beiden merklijk kleiner en daarbij donkerder gekleurd zijn.

BIBIONIDAE.

1. *Plecia ruficollis* Fabr.

Tipula ruficollis, Fabr. *Spec. insect.* II. 410. 53; id. *Ent. syst.* IV. 249. 76; — *Hirtea ruficollis*, Fabr. *Ent. Syst. supp.* 552. 6; id. *Syst. Antl.* 53. 9; — *Plecia ruficollis*, Wied. *Dipt. erot.* I. 31. 1; id. *Auss. Zweifl.* I. 72. 1; Macq. *Snit. à Buff.* Dipt. I. pl. 14 f. 17; Bell. *Ditt. Messic.* I. 15.

Eenige exemplaren van beide sexen van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

2. *Plecia discolor* n. sp.

Nigra; thoracis dorso rubro-testaceo; antennis brevibus; alis fuliginosis. — ♀ long. 7 mm.

Gelijkt zeer op *Pl. ruficollis* F., doch onderscheidt zich op het eerste gezigt door den alleen van boven rood gekleurden thorax; de borstzijden en de achterrug zijn geheel zwart; het rood van den thorax-rug is ook niet zoo helder, maar meer steenrood, en doet zich eenigermate voor als drie breede langsbanden, waarvan de middenste iets vooruitgeschoven is, en die niet anders dan door langsgroeven zijn gescheiden; het schildje is nog een weinig roodachtig, maar reeds donkerder dan het overige. De sprieten zijn merkelyk korter en meer ineengedrongen dan bij *ruficollis*, meer zelfs dan bij de Oost-Indische *Pl. fulvicollis* ¹⁾.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

Pl. dorsalis Macq. (*Dipt. ex.* I. 1. 86. 2), van de Kaap, komt, wat kleur en teekening betreft, met de bovenbeschreven soort overeen, doch het geheel andere vaderland maakt de indentiteit reeds hoogst onwaarschijnlijk; bovendien zegt Macquart van deze soort: „ailes brunes, le milieu des cellules moins foncé”, terwijl de vleugels bij mijne soort eene zeer gelijkmatige bruine tint vertoonen en niet den donkeren zoom langs de aderen, welke ook bij *ruficollis* gevonden wordt.

3. *Plecia heteroptera* Say.

Bibio heteropterus, Say, *Journ. uc. Phil.* III. 77. 2; Wied. *Auss. Zweifl.* I. 80. 6; — *Penthetria atra*, Macq. *Suit. à Buff.* *Dipt.* I. 175. 2; — *Eupeitennus ater*, Macq. *Dipt. exot.* I. 1. 85 pl. 12 f. 3; — *Plecia longipes*, Löw, *Berl. entom. Zeitschr.* II. 109.

Een ♂, uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

4. *Bibio xanthopus* Wied.

Wied. *Auss. Zweifl.* I. 80. 5; Macq. *Dipt. ex.* I. 1. 88. 4.

Eenige wijfjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

5. *Bibio baltimoricus* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 5. 17. 12.

1) *Plecia fulvicollis* verschilt van *Pl. ruficollis* bijna alleen door kortere sprieten. Fabricius had dus goed gezien toen hij dit aangaf.

Een ♂ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

Het stemt met Macquart's beschrijving overeen, ook wat betreft de bijna onzichtbare dwarsader aan de basis der derde achtercel; de voorscheenen zijn echter bijna geheel donker; de beide doornen aan haar einde zijn nagenoeg van gelijke lengte, de binnenste is evenwel dunner.

Een ♀ van dezelfde herkomst reken ik mede tot deze soort; de genoemde dwarsader en in 't algemeen de vleugeladeren zijn bij dat exemplaar krachtiger en duidelijker.

6. *Bibio variabilis* Löw.

Löw, *Dipt. Am. sept.* Cent. V. 7.

Een ♂ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

7. *Bibio gracilis* Walk.

Walk. *List*, I. 123.

Een ♂, als voren.

8. *Bibio abbreviatus* n. sp.

Niger; thorace, scutello, coxisque anticis rufis; alis fuliginosis; nervi discoidalis ramo inferiori et nervi posticalis ramo superiori marginem alarum non attingentibus. — ♀ long. 6,5—8,5 mm.

Zwart met eenigen glans. Voorhoofd zeer plat; snuit kort; sprieten korter dan de kop. De geheele thorax met het schildje en de borst-zijden glanzig roestrood, met korte beharing van dezelfde kleur; zeer glanzig en daarbij iets verdonkerd zijn de schouderknubbels en het schildje. Pooten glanzig zwart; aan de voorpooten de heupen roestrood, de dijen sterk verdikt, de scheenen korter dan de dijen, de buitenwaartsche doorn aan 't eind der scheenen groot en stevig, pekbruin; de binnenwaartsche zeer klein; voortarsen slank, het eerste lid merkelyk langer dan de scheenen. Kolfjes zwartbruin. Vleugels roetbruin, langs den voorrand donkerder; randvlek niettemin duidelyk; de voorrandsaderen zwart, de overige aderen lichtbruin; wortelstuk der cubitaal-ader even lang als de middeldwarsader; de onderste arm der discoidaal-vork en de bovenste der posticaal-vork bereiken den vleugelwortel niet; achterdwarsader regt.

Twee wijfjes uit Argentina (Weyenbergh).

De soort is verwant aan *B. thoracicus* Say, die zich ook door afge-

korte vleugeladeren onderscheidt, doch bij deze zijn de dijen rood en daarentegen de prothorax, het schildje en de achterrug zwart.

Een ♂, van dezelfde herkomst, zou misschien hierbij kunnen behooren; het is 6 mm. lang; in de vleugels stemt het geheel overeen; de thorax en ook de voorheupen zijn evenwel glanzig zwart, met lichtgrijze beharing.

9. *Dilophus thoracicus* Say.

Say, *Journ. ac. Phil.* III. 80. 3; Wied. *Auss. Zweifl.* I. 77. 5.

Een ♂ van Montevideo (Linden) in het Brusselsche museum.

10. *Dilophus trisulcatus* Macq.

Macq. *Dipl. ex.* I. 1. 88. 1.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh) reken ik tot deze soort, die door Macquart uiterst kort is beschreven. Het voorwerp is 5,5 mm. lang en dus weinig grooter dan onze *D. vulgaris*, waarop het veel gelijkt; de kop of liever het achterhoofd is merkelyk meer verlengd; de groeven op den thorax zijn zeer onregelmatig; de vleugels zijn geheel roetbruin, naar den voorrand donkerder, waardoor de randvlek weinig in 't oog valt; het aderbeloop komt met dat van *D. vulgaris* overeen, doch de beide langsaderen, welke de tweede achtercel vormen en bij genoemde soort aan haar einde verflaauwen of zelfs geheel onzichtbaar worden, loopen hier volkomen duidelyk tot het einde door; de tweede achtercel ontspruit juist aan het bovineinde der achterdwarsader, terwijl zij bij andere, en ook bij onze inlandsche soorten een klein weinig daar voorbij begint; waarsehjynlyk zullen de woorden van Macquart: „deuxième cellule postérieure sessile” hierop doelen.

11. *Dilophus melanarius* n. sp.

Totus niger nitidus; capite valde elongato; alis fuliginosis; macula stigmaticea nigra. — ♀ long. 6 mm.

Glanzig zwart; kop en thorax naakt; achterlijf en pooten met korte zwarte beharing. Kop lang uitgerekt, het gedeelte voor de oogen ruim zoo lang als dat achter de oogen. Aan de voorpooten de dijen een weinig verdikt, de scheenen buitenwaarts op het midden en aan het einde met een duidelyken borstelkam; de achterste pooten vrij slank. Kolfjes zwart. Vleugels zwartbruin; aderen en randvlek zwart; hier en daar tegen de langsaderen een smalle lichtere zoom.

Twee wijfjes van Mexico (E. Dugès) in het museum te Brussel.

Volgens den bouw van den kop zou deze soort moeten worden gebragt tot het genus *Acanthocnemis*, door Blanchard opgerigt voor Zuid-Amerikaansche *Dilophus*-soorten met snuitvormig verlengden kop. Op het voorbeeld van Löw en Schiner acht ik het evenwel beter, voorloopig althans, deze soorten maar in het geslacht *Dilophus* te laten, omdat het bedoelde kenmerk alleen of bijna alleen bij de wijfjes aanwezig is en zich daarin allerlei overgangen voordoen, terwijl bovendien om dezelfde reden nog verschillende andere exotische Bibioniden generiek zouden kunnen worden afgescheiden, waartoe voor het oogenblik nog geene noodzakelijkheid bestaat.

D. melanarius onderscheidt zich van *Acanthocnemis gagatinus* Phil. door de zwarte kolfjes. Het is echter niet ondenkbaar, dat zij kon zamenvallen met *A. ater* Phil., waarvan alleen het ♂ is beschreven, dat ook zwarte kolfjes, maar daarentegen glasachtige vleugels heeft.

TIPULIDAE.

1. *Ctenophora atrata* Linn.

Tipula atrata Linn. *Faun. succ.* 1749; — *Ctenophora atrata* Fabr. *Syst. Anth.* 19. 6; Meig. *Syst. Besch.* I. 158. 3 (♀) en VI. 285 (♂); Schiner, *Faun. austr.* II. 499; v. d. Wulp, *Dipt. Neerl.* I. 349. 2 (met de verdere daar aangehaalde synoniemen).

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

Het exemplaar gelijkt volkomen op onze Europeesche voorwerpen; alleen is de sprietschaft met de kamtanden vuil bleekgeel (ook bij onze exemplaren komt dit wel eens voor, hoewel in mindere mate); bovendien zijn de pooten niet zoo levendig rood, maar meer kastanje-bruin, waardoor de lichte knieën meer uitkomen; de ingedrukte grauwe vlekken boven in de borstzijden en aan den wortel des achterlijfs zijn geheel overeenkomstig onze exemplaren; ook de vorm der genitalien is geheel dezelfde.

2. *Ozodicera argentina* n. sp.

Testacea; antennarum articulis decem ultimis nigro-pectinatis; abdomine linea dorsali fusca; alis dilute testaceis; stigmatibus obsoletis. — ♂ long. 14,5 mm.

Habitus eener *Tipula*. Eenkleurig onzuiver roodgeel. Snuit zoo lang als het overige rondachtige gedeelte van den kop; op het voorhoofd eene flauw aangeduide donkere langsstreep. Sprieten (zie fig. 1) roodgeel, ongeveer zoo lang als kop en thorax te zamen, dertienledig; eerste lid cylindrisch, dikker dan de volgende; het tweede kort, eenigszins bekervormig; het derde cylindrisch, langer dan de beide vorige te zamen, allen met enkele borstelharen; de volgende 10 leden weder korter, aan de basis zwart en aldaar ter wederzijde met een stevig borstelhaar en bovendien met eene vertakking, mede van zwarte kleur en die aan 't einde een borstelhaartje draagt. Palpen zwart; het laatste lid merkelyk verlengd. Thorax van boven iets donkerder en met aanduiding van bruine langsstrepen, waarvan de middelste het duidelykste is en zich ook over het schildje en den achterrug voortzet; borstzijden bleek okergeel. Achterlijf met donkerbruine rugstreep; anus kolfachtig verdikt; de laatste buikring van onderen in eene lange punt nitgerekt; bovenste aanhangsels groot en schubvormig; in 't midden steken een paar draadvormige, aan 't eind lang behaarde tepeltjes uit (zie fig. 2). Pooten lang en dun, roodgeel, naar 't eind donkerder, scheenen met kleine, doch duidelyke eindsporen. Kolfjes geel met zwartachtigen knop. Vleugels langer dan het achterlijf, zacht bruingeel; de wortel en voorrand roodgeel; aderen bruingeel; randvlek nauwelijks iets verdoukerd, ter wederzijde door eene lichtere plek begrensd; lichtere plekken vertoonen zich ook in de schijffel en aan het eind der eerste achtereel; vorkcel kort gesteeld.

Twee mannetjes uit de Argentijnsche republiek (Weyenbergh).

Ten einde niet in eene noodeloze vermeerdering van geslachten te vervallen, breng ik deze Tipulide tot het genus *Ozodicera* Macq., waarin zij wegens de dertienledige en gekamde sprieten wel past, ofschoon sommige kenmerken eenige afwijking opleveren. Zoo zijn in *O. pectinata* Wied., die als type van het geslacht te beschouwen is, de vier laatste sprietleden zonder aanhangsels, terwijl bij bovenbeschreven soort al de leden, van het vierde tot en met het laatste, vertakt zijn; ook is bij *O. pectinata* de vorkcel der vleugels ongesteeld, bij *O. argentina* daarentegen kort gesteeld.

Bij de oprigting van het genus (*Suit. à Buff.* I. p. 22) noemt Macquart de leden der palpen ongeveer van gelijke lengte; niettemin brengt hij het in de *Dipt. ex.* onder de Tipulidae longipalpes, d. i. waarbij het laatste lid lang en dun is.

3. *Tipula abdominalis* Say.

Ctenophora abdominalis, Say, *Journ. ac. Phil.* III. 18. 2; Wied. *Auss. Zweifl.* I. 37. 1; — *Tipula albilatus*, Walk. *List*, I. 65.

Van deze groote en prachtige *Tipula*, door Say en Wiedemann ten onregte tot het geslacht *Ctenophora* gerekend, vond ik een paar mannelijke exemplaren uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

4. *Tipula eluta* Löw.

Löw., *Dipt. Am. sept.* Cent. IV. 6.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

5. *Tipula retorta* n. sp.

Testacea; thoracis dorso cinereo-fusco; abdominis linea dorsali, antennis (praeter articulos basales tres) palpisque fuscis; alis albido-et fusco-tessellatis; macula obscura in cellularum basalium initio. — ♀ long. 21,5 mm.

Bruingeel; het aangezigt en de snuit helderder; de schedel en het achterhoofd donkergrauw; voorhoofd boven de sprieten een weinig bultig verheven. Sprieten ruim ter lengte van den kop; de drie eerste leden roodgeel, de volgende zwartachtig even als de palpen. Thorax van boven donker bruingrauw, met eenige aanduiding van drie langstrepen, borstzijden lichtgrijs gevlekt; schildje eenigszins roestkleurig; achterrug met lichtgrijze bestuiving. Achterlijf met eene donkerbruine rugstreep en onduidelijke, afgebroken, donkere zijstrepen; eijerbuis spits, regt en glanzig, aan de basis kastanjebruin, naar het einde roodgeel. Pooten donkerbruin; heupen en dijen bruingeel, de laatsten met donkere spits. Kolfjes donkerbruin met vuilgelen steel. Vleugels (fig. 3) wit en bruin gevlekt; de vlekken zoodanig gerangschikt, dat zij eenigszins afwisselend lichte en donkere, in 't midden hoekig gebogen dwarsbanden vormen; de tweede achtercel (vorkcel) is geheel donker; de schijfcel en de vierde achtercel daarentegen zijn geheel wit; eene donkere vlek bedekt de worteldwarsader en de basis der beide wortelcellen; tegen den achterrand aan 't eind der axillaar-ader een licht vlekje.

Een ♀, uit de omstreken van Quebec (Provancher), in het museum te Brussel.

Deze soort schijnt verwant aan *T. tessellata* Löw (*Dipt. Amer. sept. Cent. IV. 3*), doch is onderscheiden door de niet met zaagtandjes voorziene eijerbuis, alsmede door de kleur der sprieten, die van het vierde lid af geheel donker is.

6. *Tipula microcephala* n. sp.

Rubida, immaculata; antennis ferrugineis, articularum ultimorum basi fusca; alis dilute testaceis, maculis fuscis nebulosis subquatuor: duae in cellula basali secunda, una ad nervi radialis basin et una (stigmatalis) ad costam. — ♀ long. 20,5 mm.

Eenkleurig roodbruin; op den thorax naauwelijks eenige aanduiding van donkere langsstrepen; borstzijden en achterrug iets lichter. Kop klein en rondachtig, met weinig verlengden snuit. Sprieten niet langer dan de kop, helder roestkleurig; de laatste leden aan de basis, de allerlaatste geheel donker. Palpen zwartbruin. Eijerbuis kort en regt, glanzig roestkleurig. Pooten donkerbruin; heupen en dijën, de laatste behalve de spits, bruingeel. Kolfjes vuilgeel met donkeren knop. Vleugels (fig. 4) met bruingele tint, wolkig, met ongeveer vier donkere vlekken, waarvan er twee in de tweede wortelcel (de eene dicht bij de basis, de andere in 't midden) zijn geplaatst; de derde aan den oorsprong der radiaal-ader en de vierde als randvlek aan het eind der subcostaal-ader.

Een ♀ van Guadeloupe (Delaunay) in het museum te Brussel.

7. *Tipula vitrea* n. sp.

Cinerea; proboscide lutea; pleuris pallidis; abdomine testaceo, lineis marginalibus fuscis; alis cinerascens; cellula basali secunda vitrea; stigmatibus fusco; nervo subcostali, nervo posticali nervoque transverso postico fusco-limbatis. — ♂ long. 15,25 mm.

Geelachtig aschgrauw; thorax van boven iets donkerder, ongestreept; prothorax geelachtig; borstzijden lichtgrijs. Het aangezicht, de matig lange snuit en de wortelleden der sprieten helder roodgeel (de verdere sprietleden afgebroken). Achterlijf bruingeel, met twee donkerbruine zijstrepen en smalle bruine insnijdingen; genitalien roodgeel, regthoekig afgeknut, van boven met een aan de spits verdonkerd tepeltje; de bovenste aanhangsels schubvormig. Pooten zeer lang en dun; heupen en dijën roodgeel; dijën met donkerbruine spits; scheenen en tarsen zwartbruin, de scheenen aan den wortel geelachtig, Kolfjes

bleekgeel met donkeren knop. Vleugels (fig. 5) bruinachtig aschgrauw, met donkerbruine randvlek; subcostaal-ader, posticaal-ader en achterdwarsader donkerbruin gezoomd; de tweede wortelcel glasachtig; voorts glasachtige plekken in de schijfcel, in de eerste achtercel en aan den wortel der overige achtercellen.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel,

8. *Tipula nubifera* n. sp.

Testacea; thorace substriato; abdominis dorso infuscato, lineisque lateralibus fuscis; alis nubeculosis, maculis costalibus fuscescentibus subquatuor; nervis transversis et nervo posticali in apice fusco limbatis. — ♂ long. 12 mm.

Voorhoofd aschgrauw met donkere langsstreep; aangezigt en de vrij lange snuit roodgeel; wortelleden der sprieten roodgeel (de verdere leden afgebroken); palpen zwartbruin. Thorax en achterlijf bruingeel, bijna okergeel; op den thorax vier niet zeer duidelijke bruinachtige langsstrepen; de zijwaartsche van voren verkort; achterrug ter wederzijde met bruine vlek; borstzijden bleek okergeel. Achterlijf van boven met breeden bruinen, door de bleke insnijdingen afgebroken rugband, en met scherp geteekende, mede aan de insnijdingen afgebroken, donkerbruine zijlijnen; de laatste ringen bruin, een weinig kolfachtig verdikt; genitalien bleek roodgeel; de bovenste aanhangsels schubvormig, in eene punt geëindigd; in 't midden twee korte, behaarde tepeltjes; de laatste buikring tot eene scherpe punt uitgerekt. Pooten roodgeel; spits der dijen en scheenen donkerbruin; de scheenen en vooral de tarsen over 't geheel donkerder. Kolfjes geel; de knop van boven zwartachtig. Vleugels (fig. 6) langer dan het achterlijf, wolkig gevlekt; tegen den voorrand vier donkere vlekken; de eerste onmiddellijk vóór, de tweede even voorbij de halve vleugellengte, beiden de discoidaal-ader niet overschrijdende en in 't midden der bovenste wortelcel eene halfronde, lichte plek insluitende; de derde vlek is de gewone randvlek en loopt, naar onderen toegespitst, over de dwarsaderen tot aan de schijfcel; de vierde vlek ligt aan de vleugelspits; op de posticaal-ader bevindt zich voorbij het midden nog eene bruine vlek en haar laatste gedeelte is, even als de achterdwarsader, bruin gezoomd; ook de worteldwarsaderen zijn donker gevlekt; de schijfcel is

licht, even als het grootste deel der eerste achtereel en de basis der volgende achtereellen.

Een ♂ van Buenos Aires (Weyenbergh).

9. *Tipula costalis* Say.

Say, *Journ. ac. Phil.* III. 23. 2; Wied. *Auss. Zweifl.* I. 51. 17.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

10. *Pachyrhina elegans* Fabr.

Tipula elegans, Fabr. *Syst. Anth.* 26. 10; Wied. *Dipt. ex.* I. 26. 6; id. *Auss. Zweifl.* I. 50. 15; — *Pachyrhina elegans*, Schiner, *Dipt. Nor. Reise.* 34. 2.

Een mannetje en twee wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

Bij het ♂, dat tot dusver onbekend was, is de eerste achterlijfsring van achteren breed zwart; de tweede heeft slechts een zeer smallen zwarten zoom; bij de twee volgende ringen wordt die zoom breeder en de laatste ringen zijn geheel zwart; deze laatste ringen zijn naar onderen verbreed, waardoor het einde des achterlijfs enigszins van ter zijde schijnt zamengedrukt; de anus is schuin afgesneden; de genitalien zijn roodgeel, van boven met een paar korte tepeltjes.

In beide sexen steekt het voorhoofd bultig vooruit; de zwarte voorhoofdsvek is zeer glanzig en eindigt van voren in eene fijne punt; ter wederzijde bevindt zich achter de oogen eene zwarte stip; de zwarte zijbanden van den thorax zijn van voren buitenwaarts omgebogen, hetgeen bij het ♀ echter minder in het oog valt, omdat zij daar over 't geheel naar voren zeer verbreed zijn. De vleugels zijn geelachtig, vooral aan den wortel en langs den voorrand; de randvek is niet zeer donker, eigenlijk meer geelbruin; de vorkcel is bij al mijne exemplaren ongesteeld.

Zou *P. albifrons* Macq. (*Dipt. ex.* I. 1. 49. 3) niet dezelfde soort zijn? De beschrijving past wel, ofschoon bij Macquart's eenige exemplaar het achterlijf was afgebroken. Verschil is alleen te vinden in de kort gesteelde vorkcel, maar het is de vraag of dit niet eene toevallige afwijking was.

11. *Pedicia albivitta* Walk.

Walk. *List.* I. 37; O. Sack. *Proc. ac. Phil.* 1859. 247; id. *Mon. of N. Am. Dipt.* IV. 273. 1.

Van deze fraaije soort bevindt zich een exemplaar uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum, doch, jammer genoeg, slechts in overblijfselen; de vleugels waren echter voldoende om de soort te herkennen.

12. *Amalopsis inconstans* O. Sack.

O. Sack. *Proc. ac. Phil.* 1859. 247; id. *Mou. N. Am. Dipt.* IV. 266. 1.

Een ♂ van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

13. *Eriocera fuliginosa* O. Sack.

O. Sack. *Proc. ac. Phil.* 1859. 243; id. *Mou. N. Am. Dipt.* IV. 255. 4.

Een ♀ van Columbie in het museum te Brussel.

RHYPHIDAE.

1. *Rhyphus fenestralis* Scop.

Tipula fenestralis, Scop. *Entom. carn.* 322. 858; — *Rhyphus fenestralis*, Meig. *Syst. Besch.* I. 323. 3; Zett. *Dipt. Scand.* IX. 3436. 2; Schiner, *Faun. Austr.* II. 495; v. d. Wulp, *Dipt. Neerl.* I. 437. 1.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

2. *Rhyphus punctatus* Meig.

Rhagio punctatus, Fabr. *Mut. ins.* II. 333. 10; id. *Ent. syst.* IV. 274. 13; — *Sciara punctata*, Fabr. *Syst. Anth.* 59. 13; — *Rhyphus punctatus*, Meig. *Syst. Besch.* I. 322. 2; Zett. *Dipt. Scand.* IX. 3434. 1; Schiner, *Faun. Austr.* II. 495; v. d. Wulp, *Dipt. Neerl.* 438. 2.

Een ♂ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

STRATIOMYIDAE.

1. *Beris Morrisii* Dale.

Beris Morrisii, Dale, *Entom.* 175. 75; Schiner, *Faun. Austr.* I. 24; — *Beris pullipes*, Löw, *Stett. Entom. Zeitung*, 1846. 284. 5.

Een vrouwelijk exemplaar uit de omstreken van Quebec (Provancher), in het Brusselsche museum berustende, geloof ik tot boven-

staande soort te moeten brengen, aangezien ik geen verschil met de Europeesche exemplaren kan ontdekken. In den Catalogus der Noord-Amerikaansche Diptera van den Baron Osten Sacken wordt de soort niet vermeld.

2. *Hermetia rufiventris* Fabr.

Fabr. *Syst. Antl.* 63. 2; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 23. 2; Perty, *Del. Anim. Bras.* 183. pl. xxxvi fig. 12.

Een ♀ van Bahia (de Lacerda) in het Brusselsche museum; het stemt geheel overeen met een mede vrouwelijk exemplaar uit de Argentijnsche republiek (Weyenbergh) in mijn bezit.

3. *Stratiomyia mutabilis* Fabr.

Stratiomys mutabilis Fabr. *Ent. syst.* IV. 266. 12; id. *Syst. Antl.* 81. 14; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 63. 4. pl. viii fig. 6a en b; Perty, *Del. Anim. Bras.* 184. pl. xxxvi fig. 14; Walk. *List*, V. 42. 61; Bell. *Ditt. Mess.* I. 30. 1; — *Stratiomys fasciata* Fabr. *Ent. syst.* IV. 266. 14; id. *Syst. Antl.* 81. 15.

In 's Rijks museum te Leiden bevinden zich eenige exemplaren uit Brazilië (Beseke) en van Caracas (v. Lansberge); ik zelf bezit een ♂ uit de Argentijnsche provincie Santa Fè, mij door Prof. Weyenbergh gezonden.

4. *Stratiomyia picipes* Löw.

Löw, *Dipt. Am. sept.* Cent. VII. 21.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

Volgens Osten-Sacken (*Cat. Dipt. N. Amer.* p. 48), zijn als synoniem met deze soort te beschouwen: *Str. ischiaca* Walk. en *badius* Walk. *List*, III. 529.

5. *Stratiomyia quadragesima* Löw.

Löw, *Dipt. Am. sept.* Cent. VI. 4.

Een ♀, Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

6. *Stratiomyia convexa* n. sp.

Nigra, orichalceo-tomentosa; vertice, scutelli spinis, tibiis tarsisque testaceis; abdomine segmentis singulis fasciis duabus orichalceis, primis interruptis. — ♀ long, 15 mm.

Kop en thorax met een digt zijdeachtig vilt bekleed, waarvan de kleur het midden houdt tusschen aschgrauw en okergeel; op het aangezigt en aan de borst wordt het iets witachtiger; onmiddellijk boven de sprieten komt de glanzig pekzwarte grondkleur eenigszins als eene verhevene dubbelvlek te voorschijn; schedel en achterhoofd bruingeel. Sprieten zwart, slank, ten minste dubbel zoo lang als de kop; het eerste en derde lid nagenoeg van gelijke lengte. Thorax zeer gewelfd; de doornen van het schildje bruingeel. Achterlijf glanzig zwart met blaauwachtigen gloed; de tweede en volgende ringen elk met een dubbelen band van grauwege zijdeachtige beharing; die op den tweeden ring, alsmede de voorste op den derden ring in 't midden breed afgebroken; op de laatste ringen is de voorste band dubbel gebogen; buik met een witachtigen gebogen haarband over elken ring. Heupen zwart; dijen kastanjebruin; scheenen en tarsen bruingeel. Kolfjes geelachtig. Vleugels met bruingele tint, die aan den voorrand krachtiger is; de aderen aldaar donkerbruin, overigens geelachtig. Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

7. *Lasiopa vittata* n. sp.

Nigra; thorace vittis quinque griseis; abdomine thorace breviori, maculis lateralibus griseo-pilosis; halteribus pallidis; alis fuscis. — ♂ long. 5,25 mm.

Zwart met weinig glans. Oogen donker behaard; voorhoofd met witte haarvlek. Sprieten zoo lang als de kop, zwart; het derde lid aan den wortel een weinig roodgeel; de griffel half zoo lang als het derde lid, spits toeloopend. Thorax met vijf doorlopende lichtgrijze langsstrepen, door eene viltachtige beharing veroorzaakt; ook op het schildje eene dergelijke beharing. Achterlijf korter maar breeder dan de thorax, ter wederzijde met grijze haarvlekken. Pooten zwart met vuil roodgele tarsen. Kolfjes bleekgeel. Vleugels donkerbruin.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

Door het korte achterlijf in habitus van de Europesche soorten afwijkende; dit is ook het geval bij *L. Paulseni* Phil. (*Verhandl. zool. bot. Gesellsch. Wien*. XV. 732. 1), waarmede bovenstaande soort veel overeenkomst heeft, doch waarvan zij door de donkere vleugels dadelijk is te onderscheiden,

8. *Sargus decorus* Say.

Sargus decorus, Say, *Long's exped.* app. 376; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 38. 19; — *S. marginatus*, v. d. Wulp, *Tijdschr. v. Entom.* X. 134.
Een ♀, Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

9. *Chloromyia viridis* Say.

Sargus viridis, Say, *Journ. ac. Phil.* III. 87; Wied. *Auss. Zweifl.* I. 39. 22.
Beide sexen, Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

10. *Microchrysa polita* Linn.

Musca polita Linn. *Faun. succ.* 1854; — *Sargus politus*, Fabr. *Syst. Anth.* 257. 7; Meig. *Syst. Besch.* III. 111. 9; — *Chrysomyia polita*, Macq. *Suit à Buff.* Dipt. I. 263. 3; Schiner, *Faun. Austr.* I. 22; v. d. Wulp, *Dipt. Neerl.* I. 163. 2. — *Microchrysa polita*, Löw, *Verh. zool. bot. Ges.* V. 135.
Een ♂, Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

11. *Ptecticus testaceus* Fabr.

Sargus testaceus, Fabr. *Syst. Anth.* 257. 6; Wied. *Auss. Zweifl.* II. 35. 15; Macq. *Dipt. cr.* I. 1. 203. 5; id. *supp.* 1. 57; Bell. *Ditt. mess.* I. 45.
Exemplaren van Bahia (de Lacerda), Fernambucq (Lartihue) en Mexico, in het Brusselsche museum.

COENOMYIDAE.

Chiromyza fuscana Wied.

Wied. *Dipt. cr.* I. 115. 2; id. *Auss. Zweifl.* I. 238. 2.

Eenige vrouwelijke exemplaren van Bahia (de Lacerda) in het museum te Brussel.

TABANIDAE.

1. *Pangonia morio* n. sp.

Ovata, tota nigra, nigro-pubescens; oculis pilosis; ocellis nullis; alis obscure griseis; cellula posteriori prima oclusa; nervi eubitalis ramo superiori appendiculato. — ♀ long. 14 mm.

Geheel zwart. Oogen met donkere beharing, door het gelijkbreede

voorhoofd gescheiden; aangezigt kegelvormig vooruitstekend; kinbaard zwartachtig. Sprieten korter dan de kop, even als de kleine palpen spits toeloopend; zuiger zoo lang als de thorax. Thorax en schildje met korte, zwartbruine beharing; achterlijf eivormig, met eenigen glans. Pooten zwart; de knieën aan de tip vuilrood. Vleugels donkergrauw, aan den wortel en het begin van den voorrand bruinachtig; cubitaal-ader aan haar einde naar beneden gebogen en in de discoidaal-ader ingewricht, zoodat de eerste achtercel gesloten en gesteeld is; bovenarm der cubitaal-ader aan haar begin regthoekig omgebogen met een klein teruglopend adertje.

Een ♀ uit Argentina (Weyenbergh).

2. *Pangonia depressa* Macq.

Pang. depressa Macq. *Dipt. ex.* 1. 1. 107. 21; id. supp. 4. 25; Blanchard, bij Gay, *Hist. fis. y polit. de Chile*, VII. 388. 4. pl. 1 fig. 8; Schin. *Dipt. Nor. Reise*, 100. 54; — *P. crocata* Jaenn. *Nene ex. Dipt.* 22. 22.

Een paar wijfjes uit Chile in het Leidsch museum; ik zelf bezit een ♀, mede uit Chile, mij door Prof. Weyenbergh gezonden. Bij al deze exemplaren is de eerste achtercel der vleugels, die door Macquart als zeer smal geopend wordt aangegeven, aan beide vleugels volkomen gesloten en zelfs kort gesteeld (in zijn supplement zegt Macquart evenwel, dat er ook exemplaren zijn met eene geslotene eerste achtercel); voorts zijn de vleugeladeren, die roodbruin worden genoemd, zwartbruin, met uitzondering alleen van de hulpader en de posticaal-ader, die roodbruin kunnen worden genoemd. De prachtige saffraanroode kleur van den baard en van de beharing in de borstzijden en aan den anus maken overigens deze soort zeer kenbaar. De zuiger is niet volkomen zoo lang als de kop, vrij dik en naar beneden gerigt; de palpen zijn smal en zoo lang dat zij tot twee derden van den zuiger reiken.

Het schijnt mij aan geen twijfel onderhevig, dat *P. crocata* dezelfde soort is als *P. depressa* Macq.; verwant schijnt ook te zijn *P. albi-thorax* Macq. (*Dipt. ex.* I. 1. 107. 22), die ook een korten zuiger, een plat achterlijf en de achterpooten kort bewimperd heeft. Van deze zegt Macquart in de diagnose, dat de eerste achtercel smal geopend (*semi aperta*) is, doch in de beschrijving, dat zij ook som-

tijds gesloten is; trouwens eene dergelijke individuele afwijking is bij de *Pangoniae* niet vreemd.

3. *Tabanus giganteus* de G.

Tab. giganteus, de Geer, *Ins.* VI. 226. 1 pl. XXX f. 1; O. Sack. *Mem. Boston Soc. of Nat. hist.* II. 458; — *T. lineatus*, Fabr. *Spec. Ins.* II. 455. 4; id. *Ent. syst.* IV. 363. 5; id. *Syst. Anth.* 94. 3, Wied. *Dipt. ex.* I. 63. 3; id. *Auss. Zweifl.* I. 115. 4; — *T. bicolor*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 2. 21. 105; — *T. citrofasciatus*, Macq. l. c. *supp.* 5. 32. 126.

Een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

4. *Tabanus Orion* O. Sack.

O. Sack. *Mem. Boston soc. of nat. hist.* II. 442.

Een ♂, als de vorige.

5. *Tabanus lasiophthalmus* Macq.

Tab. lasiophthalmus, Macq. *Dipt. ex.* I. 1. 143. 45; — *Theriopectes eud.*, O. Sack. *Mem. Boston soc. of nat. hist.* II. 465; — *Tab. punctipennis*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 2. 23. 108; O. Sack. l. c. 473; — *Tab. mutabilis*, Walk. *List.* I. 166.

Een paar wijfjes, als de vorigen.

6. *Tabanus bicolor* Wied.

T. bicolor, Wied. *Dipt. ex.* I. 96. 58; id. *Auss. Zweifl.* I. 118. 115; O. Sack. *Mem. Boston soc. of nat. hist.* II. 460; — *T. ruficeps*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 5. 35. 120; — *T. fulrescens*, Walk. *List.* I. 171.

Een ♂, waaraan evenwel het achterlijf ontbreekt, als voren.

7. *Tabanus lineola* Fabr.

T. lineola, Fabr. *Ent. syst.* IV. 369. 33; id. *Syst. Anth.* 102. 41; Wied. *Dipt. ex.* I. 81. 86; id. *Auss. Zweifl.* I. 170. 89; O. Sack. *Mem. Boston ac. of nat. hist.* II. 448; — *T. simulans*, Walk. *List.* I. 182.

Een ♀, als voren.

8. *Tabanus inornatus* Phil.

Philippi, *Verh. Zool. bot. Gesellsch.* XV. 718. 22.

Een paar wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

9. *Tabanus hamatus* n. sp.

Niger, genis pleurisque fulvo-hirtis; abdominis fasciis maculisque dorsalibus fulvo-tomentosis; antennis palpisque nigris; antennarum articulo tertio spina obtusa munito; palpis pedibusque nigris, tibiaram dimidio basali fulvo; alis cinerascens, costa venisque rufo-testaceis. — ♀ long. 20 mm.

Deze en de volgende soort onderscheiden zich door de sterke ontwikkeling van den tand aan het derde sprietenlid, die tot een stompen dikken haakvormigen doorn is uitgegroeid. Bij beiden zijn sprieten en palpen eenkleurig zwart.

Kop ruim zoo breed als de thorax; het matig breede voorhoofd donker aschgrauw, met een glanzig zwarten middenband, die van boven lijnvormig en onduidelijk begint en naar onderen allengs breeder wordt; aangezigt meer geelachtig aschgrauw; wangen en kinbakken met goudgele, bijna oranjeleurige beharing. Oogen naakt. Sprieten, zuiger en palpen zwart; voor den vorm der sprieten verwijs ik kortheidshalve naar de afbeelding (fig. 7). Thorax en schildje dofzwart, van boven met fijne aschgrauwe, in de borstzijden met ruwere goudgele beharing. Achterlijf zwart; de beide eerste ringen met korte goudgele beharing, die vooral in de zijden en aan den achterrand der ringen duidelijk uitkomt; de drie volgende ringen flauw glanzig, elk met eene driehoekige rugvlek van goudgele beharing; buik eenkleurig zwart. Pooten zwart; de wortelhelft der scheenen helder geelrood. Vleugels met grauwe tint, aan den wortel en den voorrand, even als de vleugelschubben eenigszins roestkleurig; aderen bruingeel; aderbeloop normaal.

Een ♀ uit de Argentijnsche provincie San Juan (Weyenbergh).

10. *Tabanus uncinatus* n. sp.

Nigricans; thorace griseo-substriato; genis pleurisque flavido-hirtis; abdominis incisuris griseis; antennis palpisque nigris; antennarum articulo tertio spina obtusa munito; pedibus nigris, tibiaram dimidio basali fulvo; alis brunneo-cinerascens, venis obscuris. — ♀ long. 18 mm.

Een weinig kleiner dan de vorige soort, waarvan zij zich overigens onderscheidt door meer grauwwarte kleur, de minder sterke en meer bleekgele of vaalgele beharing, den niet roodgelen voorrand der vleugels en de donkerder vleugeladeren.

Voorhoofd grijs, met glanzig zwarten middenband, die van boven onduidelijk is en naar onderen zich plotseling verbreedt; aangezigt geelachtig aschgrauw; wangen en kinbakken met bleek okergele beharing. Oogen naakt. Spriet en palpen zwart. Thorax dof grauwwart, met onduidelijke lichtgrijze langsstrepen; borstzijden geelachtig aschgrauw met geelachtige beharing; schildje en achterlijf zwart, het laatste van boven met grijze insnijdingen; in de zijden der beide eerste ringen eene vaalgele beharing. Pooten zwart; de wortelhelft der scheenen roodgeel; deze kleur niet zoo levendig als bij *humatus*, maar daarentegen iets verder uitgebreid. Vleugels met bruingrauwe tint, die in 't midden over de dwarsaderen iets krachtiger wordt, aan den wortel en voorrand bleek roodgeel; aderen zwart-bruin; aderbeloop normaal.

Een ♀ uit de Argentijnsche provincie San Juan (Weyenbergh).

11. *Tabanus trivittatus* Fabr.

Fabr. *Syst. Antl.* 104. 40; Wied. *Dipt. ex.* I. 85. 41; id. *Auss. Zweifl.* I. 172. 91; Schin. *Dipt. Nov. Reise*, 86. 17.

Ik bezit een paar niet te best geconserveerde vrouwelijke exemplaren uit Argentina (Weyenbergh), die ik meen tot deze soort te moeten brengen.

12. *Tabanus testaceomaculatus* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* I. 2. 140. 36; Blanchard, bij Gay, *Hist. fis. y polit. de Chile*, VII. 394. 5 pl. 2. f. 9.

Twee wijfjes uit Chile in het Leidsch museum.

13. *Tabanus rubricosus* n. sp.

Ochraceus; antennarum apice et callo frontali piceis; alis subhyalinis, costa fasciæque lata obliqua fuscis. — ♀ long. 10,5 mm.

Okergeel. Voorhoofd vrij breed, van onderen met eene groote, rondachtige, glanzige, kastanjebruine vlek, die van boven met eene fijne langslin aan de lichtbruine schedelvlek is verbonden. Oogen

naakt. Sprieten (fig. 9) roodgeel, vrij slank; eerste lid bijna cylindrisch; tweede lid kort, bekervormig; derde lid langwerpig, spits toeloopend, op het eerste derde met een wel niet grooten, maar nog al scherp aangeduiden tand; de spits van het lid duidelijk afgescheiden zwartbruin. De slanke en spitse palpen van dezelfde okergele kleur als het aangezicht; kinbaard okergeel. De rug van den thorax en het schildje slechts weinig donkerder dan de borstzijden. Achterlijf bijna eenkleurig. Pooten, even als de kolfjes okergeel; de tarsen nauwelijks iets donkerder. Vleugels met eene flauwe grauwbachtige tint; de wortel, de voorrand tot en met de randvlek, alsmede een breede schuine dwarsband bruin; ook de posticaal-ader bruin gezoomd; de schuine band is van de randvlek afgescheiden en aan den voorrand het breedst; hij neemt den wortel der vorkcel in en ofschoon zich niet geheel tot de vleugelspits uitstrekkende, is deze toch ook nog een weinig verdonkerd; naar onderen wordt hij wat smaller en neemt hij ongeveer het laatste derdedeel der schijfcel in; hij bereikt overigens niet geheel den achterrand; aderbeloop gewoon.

Twee wijfjes uit Argentina (Weyenbergh).

14. *Lepidoselaga albitarsis* Macq.
Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 36. 1.

Een paar wijfjes van Argentina (Weyenbergh).

15. *Chrysops niger* Macq.
Macq. *Dipt. ex.* I. 1. 161. 10; O. Sack. *Prodr. monogr. N. am. Tabanidae* I. 377.

Van deze, even als van elk der beide volgende soorten, bevindt zich een ♀ uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het Brusselsche museum.

16. *Chrysops fugax* O. Sack.
O. Sack. *Prodr. monogr. N. am. Tabanidae* I. 375.

17. *Chrysops celer* O. Sack.
O. Sack. *Prodr. monogr. N. am. Tabanidae* I. 376.

BOMBYLIDAE.

1. *Bombylius atricapillus* Löw.

Löw, *Dipt. Am. sept.* Cent. X. 42; O. Sack. *West. Dipt.* 249.

Twee mannetjes uit de omstreken van Quebec (Provancher) in het museum te Brussel.

2. *Systoechus vulgaris* Löw.

Löw, *Dipt. Am. sept.* Cent. IV. 52; O. Sack. *West. Dipt.* 253.

Een ♀ van Tennessee (Troost) in 's Rijks museum te Leiden; het behoort tot de levendig roodgeel behaarde variëteit, door Osten Sacken l. c. vermeld.

3. *Dischistus transatlanticus* Phil.

Bombylius transatlanticus Philippi, *Verh. zool. bot. Gesellsch. Wien*, XV (1865) 649. 3; — *Dischistus* ead. Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 138. 71.

Uit Philippi's beschrijving, sluitende met de woorden: „die erste Basilarzelle ist sehr verlängert“, is reeds af te leiden dat de soort tot het genus *Dischistus* Löw behoort. Die beschrijving, ofschoon kort, past volkomen op een paar wijfjes, mij uit Argentina door Prof. Weyenbergh gezonden.

4. *Dischistus amabilis* n. sp.

Nigricans, pilis flavescentibus vel pallidis omnino tectus; epistomate nigro nitido; abdomine nigro velutino, fasciis duabus maculaque media albidis; antennis, proboscide pedibusque nigris; antennarum articulo tertio elongato; proboscide dimidium corporis superante; alis hyalinis, ad basin et costam flavescentibus. — ♂ 8—9 mm. (fig. 10).

In grootte, kleur, beharing en aderbeloop op de vorige gelijkende, doch door de fraaije teekening van het achterlijf onderscheiden. Grondkleur des lichaams zwart, doch door eene digte beharing bedekt, die over 't algemeen granwgeel of bleekgeel, in de borstzijden grijsachtig wit is; onmiddellijk voor de inwrichting der vleugels tusschen de beharing eenige digt bijeenstaande zwarte borstels. Aangezigt eenigszins opgewipt, glanzig zwart, alleen van boven tegen de oogen en van onderen aan de kinbakken met grauwe bestuiving. Sprieten zwart; het eerste lid met digte, van onderen langere beharing; het derde lid langer dan de beide eersten te zamen, spits toeloopende.

Zuiger glanzig zwart, bijna drie vierden ter lengte van het ligchaam ¹⁾. Achterhoofd met digte grauwege beharing, op de kruin een bosje zwarte borstelhaartjes. Achterlijf fluweelzwart; de beide eerste ringen, eene ronde vlek midden op den vierden ring, alsmede de vijfde ring zijn blaauwachtig witgrijs; op den eersten ring en den voorrand van den tweeden deze kleur door eene zwartachtige bestuiving eenigszins verduisterd. Pooten zwart, deels met witachtige bestuiving; onder aan de dijen lange witachtige haren, die aan het eind der achterdijen door eenige zwarte borsteltjes vervangen worden. Kolfjes met bolvormigen, beenwitten knop. Vleugels vrij spits toeloozend, glasachtig, aan den wortel en den voorrand met flauwe roodgele tint; aderen bruingeel; middeldwarsader op drie vierden van de lengte der schijfel, waardoor de bovenste wortelcel veel langer is dan de middelste; eerste achtercel even als de onderste wortelcel aan den achterrand vrij wijd geopend.

Twee mannetjes van Argentina (Weyenbergh).

Daar ik van *D. transatlanticus* alleen wijfjes, van *D. amabilis* daarentegen alleen mannetjes bezit en de beide soorten, zooals reeds is gezegd, vele punten van overeenkomst vertoonen, was ik in 't eerst geneigd ze voor de beide sexen van dezelfde soort te houden. Ik nam daarbij aan, dat Philippi het ♂ van zijne soort niet zou hebben gekend en zijne beschrijving (waarbij hij de sexe niet aangeeft) enkel op het ♀ zou gegrond zijn. Schiner evenwel (*Dipt. Nor. Reise*) spreekt van het ♂ van *D. transatlanticus*, zonder van enig verschil in teekening melding te maken, waaruit volgt dat mijne aanvankelijke opvatting onjuist is geweest en hier inderdaad aan twee onderscheidene soorten moet worden gedacht.

5. *Phthiria picta* Phil.

Philippi, *Verhandl. zool. bot. Gesellsch. Wien*, XV. 653. 3.

Een drietal exemplaren, allen wijfjes, uit Chile in 's Rijks museum te Leiden; ik bezit mede een ♀, mij door Prof. Weyenbergh uit Argentina toegezonden.

1) Uit mijne afbeelding zou kunnen worden afgeleid, dat de zuiger niet zoo lang is. Men houde echter in het oog dat hij niet volkomen horizontaal, maar een weinig schuin naar beneden is gerigt, zoodat de volle lengte zich niet vertoont, wanneer men het dier op de rugzijde ziet; de lengte komt eerst uit, als men het van ter zijde voor zich heeft.

6. *Exoprosopa erythrocephala* Fabr.

Anthrax erythrocephala, Fabr. *Syst. Anth.* 118. 4; Wied. *Dipt. ex.* I. 120. 3; id. *Auss. Zweifl.* I. 255. 5; — *Exoprosopa erythrocephala*, Macq. *Dipt. ex.* II. 1. 37. 5 pl. 16 fig. 4 en pl. 19 fig. 2; Blanchard, in Gay, *Hist. fis. y polit. de Chile*, VII. 379. 1 pl. 3 fig. 3; Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, 117. 1; Fel. Lynch, *El Naturalista argentino*, I. 263. 1; — *Stomoxys morio*, Fabr. *Ent. Syst.* IV. 393. 1; id. *Syst. Anth.* 279. 1; — *Exoprosopa coeruleiventris*, Macq. *Dipt. ex. supp.* 1. 100. 46. pl. 9 fig. 9.

Behalve verscheidene exemplaren uit Brazilië, bezit ik door de goedheid van Prof. Weyenbergh een paar mannetjes uit Argentina. De soort schijnt in Zuid-Amerika zeer verspreid en niet zeldzaam te zijn. In de teekening der vleugels is veel afwisseling, zoodat onderscheidene variëteiten zouden kunnen worden aangegeven; als een van deze moet ook *E. coeruleiventris* Macq worden beschouwd, bij welke de witte teekening der vleugels tot een minimum is teruggebracht, maar toch in een smallen dwarsband, eene stip en een smallen zoom aan de vleugelspits zichtbaar is; ik bezit Braziliaansche voorwerpen, die inderdaad veel op Macquart's afbeelding van *coeruleiventris* gelijken.

Wel mag men vragen hoe het mogelijk is geweest dat Fabricius deze soort ten tweeden male opneemt in zijn *Systema Antliatorum* en haar daar aan het hoofd stelt van zijn genus *Stomoxys*, waarvan hij onmiddellijk er boven als kenmerken opgeeft: „antennae incumbentes, articulo ultimo basi dorsali setigero”. Het kan alleen verklaard worden uit een geheel in den blinde naschrijven van vroegere citaten, eene wijze van handelen waaraan Fabricius zich dikwijls heeft schuldig gemaakt.

7. *Exoprosopa albiventris* Macq.

Macquart, *Dipt. ex. supp.* 3. 33. 53 pl. 3 f. 8.

Een ♀ van Angostura in Venezuela (Semper), in het museum te Brussel.

Het komt mij voor, dat Macquart's aangehaalde beschrijving stellig op dit voorwerp van toepassing is; alleen noemt hij het achterlijf geelbruin (testacé), terwijl bij mijn exemplaar de grondkleur zwart is; welligt is dit een sexueel verschil, want hij beschrijft enkel het ♂; of wel zijn voorwerp is eerst kort na het verlaten der pop gedood. Dat hij de grootte op slechts 5½ l. (= 12 mm.) aangeeft, terwijl het

Brusselsche exemplaar 15 mm. lang is, kan geen bezwaar opleveren, daar de meeste soorten van Anthraciden ten opzichte der grootte nog al variëren. Eene meer uitvoerige beschrijving en eene nieuwe afbeelding van den vleugel (fig. 11) moge overigens het dier, dat ik voor mij heb, nader leeren kennen.

Kop donker bruinrood, met geelachtige schubbetjes en op het naar boven versmalde voorhoofd met korte zwarte beharing; aangezigt kegelvormig vooruitstekend. Spriet en bruinrood; de spits van het derde lid met de eindgriffel zwart; zuiger zwart. Thorax zwart; de beharing van boven kort en digt, vaalgeel, die van voren en in de zijden alsmede achter de vleugelschubben langer en grover en meer goudgeel; schildje donker geelbruin, aan den achterrand met zwarte borstels, dergelijke borstels ook achter den wortel der vleugels. Achterlijf kegelvormig, zwart; de eerste ring, eene vlek ter wederzijde van den derden, de volgende ringen geheel en de buik met digte platliggende zilverwitte beharing, die de grondkleur verbergt. Pooten geelrood; de tarsen alsmede de achterscheenen zwartbruin; achterste dijen en scheenen met zwarte doornige borsteltjes; tarsen aan het eind zeer dun. Vleugels grijs, aan den wortel en den voorrand roetbruin, doch deze donkere kleur niet scherp afgescheiden; bovendien een aantal zwartbruine, wegs meltende vlekken, meerendeels op de dwarsaderen; vier cubitaal-cellen aanwezig.

De soort is ongetwijfeld digt verwant aan *E. punctipennis* Macq. (*Dipt. ex. supp.* 4. 106. 58 pl. 10 f. 4) van Nieuwholland, doch daargelaten het geheel andere vaderland, is bij deze de beharing van het achterlijf op vele plaatsen geel of althans geelachtig.

E. albiventris Thoms. (*Dipt. Eugen. Resa*, 480. 57) van Sydney is eene andere soort, wier naam dus door een nieuwen zal zijn te vervangen.

8. *Exoprosopa Proserpina* Wied.

Anthrax Proserpina, Wied. *Auss Zweifl.* I. 257. 60; — *Exoprosopa Proserpina*, Macq. *Dipt. ex.* II. 1. 38. 7; Bigot, in Ramon de la Sagra, *Hist. physique, politique et naturelle de l'île de Cuba*, anim. articulés p. 793; Schiner, *Dipt. Nor. Reise*, 117. 2; Fel. Lynch, *El Naturalista argentino*, I. 266. 2.

In het Leidsch museum vind ik een oud, doch nog goed kenbaar exemplaar van deze soort, zonder aanduiding van vaderland, welligt hetzelfde dat Wiedemann bij de beschrijving voor zich heeft gehad.

Het bruine vlekje aan de vleugelspits (eigenlijk aan het eind der radiaal-ader), waarvan in Wiedemann's beschrijving wordt gesproken en dat, naar 't schijnt, dikwijls ontbreekt of naauwelijks is aangeduid, is bij dat exemplaar duidelijk aanwezig. De soort is overigens aan de vleugelteekening gemakkelijk te herkennen (zie fig. 12). Zij komt op St. Domingo en Cuba voor volgens Macquart en schijnt over 't geheel in Zuid-Amerika niet zeldzaam, daar Schiner spreekt van 19 exemplaren, door de Novara van daar medegebragt.

Anthrax Klugii Wied. (*Auss. Zweifl.* II. 632. 41) is voor 't minst zeer verwant; de diagnose door Wiedemann van deze soort gegeven, zou zelfs geheel op het voorwerp in het Leidsch museum kunnen worden toegepast; in de beschrijving echter wordt gesproken van eene tweede insnijding en van een glasachtig stipje schuin daarboven in de zwartbruine kleur der vleugels, waarvan in het bedoelde voorwerp niets te zien is. Schiner, die het typische exemplaar van *Klugii* in Wiedemann's collectie heeft vergeleken, zegt dat het naauwelijks van *Proserpina* te onderscheiden is.

9. *Exoprosopa Sancti Pauli* Macq.

Macq. *Dipt. ex.* II. 1. 50. 37. pl. 18 fig. 8.

Verscheidene exemplaren uit Argentina (Weyenbergh), de meesten zeer gaaf.

Macquart's beschrijving laat zich zonder dwang op deze voorwerpen toepassen, vooral als men in aanmerking neemt, dat hem slechts afgevlogen exemplaren ten dienste stonden. De volgende meer uitvoerige beschrijving moge deze fraaije soort nader leeren kennen.

Aangezigt naar den mondrand puntig toeloopend, even als de voor- kant van het voorhoofd digt met korte platliggende vaalgele beharing bedekt, zoodat van de grondkleur niets te zien is; voorhoofd van boven met korte, opstaande, zwarte beharing, in ♂ naar boven sterk versmald, in ♀ iets breeder; achterhoofd lichtgrijs met geelachtige beharing. De beide eerste sprietleden geelbruin, het derde lid zwart, spits toeloopend; de griffel iets korter dan het derde lid. Thorax zwart; de beharing, vooral van voren en in de zijden lang en digt, vaalgeel; die in de borstzijden, op de borst en rondom den vleugelwortel meer witachtig; schildje geelbruin, van achteren met zwarte borstels; dergelijke borstels ook aan de beide achterhoeken van den thorax, alsmede enkele voor den vleugelwortel. Achterlijf een weinig

breeder dan de thorax, in ♂ van achteren regt afgeknot, in ♀ meer spits geëindigd; de digte viltige beharing kaneelbruin, behalve op de voorste helft van den tweeden, vierden en zesden ring, waar zij witachtig is; de insnijdingen zwart; door een en ander ontstaat eene aangename afwisseling van bruingele, zwarte en witte banden; beharing van den buik witachtig. Pooten bruingeel met witte bestuiving; tarsen zwartbruin; dijen en scheenen met de gewone korte zwarte borsteltjes. Kolfjes geelachtig. Vleugels (fig. 13) groot, met flauwe grijze tint, aan den wortel en voorrand vrij breed geelbruin, welke kleur niet scherp begrensd is en soms nog als een zoom aan de dwarsaderen wordt voortgezet; drie cubitaal-cellen; eerste achtercel voorbij het midden verbreed en aan het uiteinde weder vernauwd; schijffel van onderen en aan het einde bogtig begrensd.

Macquart vermoedt dat deze soort dezelfde zou kunnen zijn als *Ex. Uragayi*, wier beschrijving hij onmiddellijk laat voorafgaan. Ik kan hem in dat vermoeden niet volgen, want mijne voorwerpen kunnen stellig niet als *Uragayi* worden bestemd; van deze toch wordt de beharing van het voorhoofd geel en het schildje alleen aan de spits bruingeel genoemd, en bovendien de bruine zoom aan den voorrand der vleugels als smal aangeduid.

10. *Exoprosopa maldonadensis* Macq.

Macq. *Dipt. ex. supp.* 4. 107. 60. pl. 10 f. 6.

Een ♂ uit Argentina (Weyenbergh).

Het exemplaar is te gebrekkig, om Macquart's korte en onvolledige beschrijving te kunnen aanvullen. Voor op den thorax zie ik overblijfselen van eene vaalgele beharing; de pooten zijn bij mijn exemplaar niet zwart, maar donker bruinrood. Bij de determinatie ben ik vooral geleid door de vleugelafbeelding van Macquart, die in de hoofdzaak wel overeenkomt met mijne teekening (fig. 14).

11. *Exoprosopa fasciata* Macq.

Exoprosopa fasciata, Macq. *Dipt. ex.* II. 1. 51. 38 pl. 17 f. 6; — *Ex. longirostris*, Macq. id. *supp.* 4. 108. 62 pl. 10 f. 8; — *Ex. rubiginosa*, Macq. id. II. 1. 51. 39 pl. 18 f. 11 en *supp.* 1. 111; — *Mulio americanus*, v. d. Wulp, *Tijdschr. v. Ent.* X. 141. 13. pl. 4 f. 1—4.

De lange vooruitstekende zuiger heeft mij indertijd aanleiding gegeven, om deze soort ten onrechte als n. sp. in het geslacht *Mulio* te

plaatsen. Löw heeft mij van mijne dwaling overtuigd. Het door mij beschreven ♂ berust in 's Rijks museum te Leiden.

WORDT VERVOLGD.

Verklaring der afbeeldingen.

- Pl. 15, fig. 1. *Ozodicera argentina* n. sp. (spriet).
 " 2. " " (mannel. genitalien).
 " 3. *Tipula retorta* n. sp. (vleugel).
 " 4. " *microcephala* n. sp. (idem).
 " 5. " *vitrea* n. sp. (idem).
 " 6. " *nubifera* n. sp. (idem).
 " 7. *Tabanus hamatus* n. sp. (spriet).
 " 8. " *uncinatus* n. sp. (idem).
 " 9. " *rubricosus* n. sp. (idem).
 " 10. *Dischistus amabilis* n. sp.
 " 11. *Exoprosopa albiventris* Macq. (vleugel).
 " 12. " *Proserpina* Wied. (idem).
 " 13. " *Sancti Pauli* Macq. (idem).
 " 14. " *maldonadensis* Macq. (idem).
-